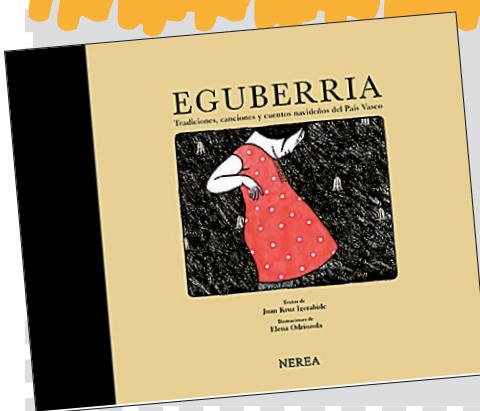

6 mantangorri

CO

AZOKA

LIBURUA

Izenburua: 'Eguberria'. **Egilea:** Juan Kruz Igerabide. **Marrazkiak:** Elena Odriozola. **Orrialde kopurua:** 80 orrialde. **Argitaletxea:** Nerea.

Juan Kruz Igerabide

IDAZLEA

«Ikasiz gozatu dut. Horixe bera transmititu nahiko nuke»

Eguberria garai berezia da, garai magiko. Urte sasoi horri eskaini dizkiote euren hitzak eta irudiak Juan Kruz Igerabide idazleak eta Elena Odriozola marrazkilariek, eta liburu eder bat osatu dute: *Eguberria*. Ohitura horren atzean dauden sekretuak, ohiturak eta ospakizunak argitara ematen dira liburuan. Neskatila bat begietatik kontatzen da istorioa. Bilobak amona-ren laguntza du Eguberriko solstizioaren ospakizunetako usadio, kantu eta ipuinak biltzeko eta kontatzeko.

Igerabideren eta Odriozolaren lan mardul eta oparoari Espainiako Edizio Sari Nazionala eman zioten ekain hasieran.

Espainiako Edizio Sari Nazionala eskuratu berri duzue liburuarekin. Espero zenuen halakorik? Ilusioa egin dizu?

Espero ez, noski; ez nuen sari horren berrikirik, ez eta libura hartsarako aukeratua zegoenik ere. Halako sarietan, zortek eragin handia izaten du. Gezurra esango nuke ilusioa egin ez didala esango banu, baina sariak gehitxo mitifikatzen dituen gizarte honetan, pixka bat erlatibizatza ere komeni da.

Ez da liburu arrunt bat. Ohitura, kanta eta usadioen bilduma txiki bat da, ezta?

Badago halako bilduma bat, bai, baina hari batez lotua. Amona bat bilobari transmititzen dio tradizioa, eta ibilbide bat dago eguberriaren antzinako ikuspegí pagnotik, kristaura (Olentzero bitartekari dela), eta atea zabalik uzten da ikuspegí kristautik laiko batera igarotzeko. Sinboloen irakurketa bat dago oinarrian, eta interpretazio-proposamen bat, beste bide batzuk itxi gabe. Iturriei dagokienez, euskal tradizioko ohi-

tura eta istorioak daude, iturri askotak hartuak (amaieran, bibliografia bat jarri da).

Hainbat ataletan banatua dago liburua. Zein dira atal horiek? Zer kontatzen da bakotzean?

Antzinako ohitura animistarekin hasten da; landare, animalia, izadiko osagaiak..., zeltiarren edo erro-matarren tradizioan ezagunak batzuk. Izadiaren erritmoen interpretazio mitologikoa dela esan genezake. Horretan guztian izugarri erakarri nau uraren zikloak, esate baterako.

Gero, euskal tradizioak Olentze-

roren irudia erabili du tradizio pagnotik kristautasunera igoztzea sinbolizatzeko. Oso irudi landua da, eta argi azaltzen du orduan gertatu zen mentalitate-al-daketa sakona.

Guk txikitau jaso dugun tradizio kristaua dator gero, eta, azkenik, eguberria bizitzeko proposamen laiko bat. Azken batean, izadiaren erritmora biltzeko gönbidapen ireki bat izan nahi du.

Haur baten ikuspegitik kontatzen da istorioa; amona du bidelagun haurrek.

Lizardik erabili zuen irudia hartuta, amona da tradizioaren sinbolo, eta biloba tradizio hori jaso eta eguneratzen duena. Proposamena ez da tradizioa gurtza eta hari leial izatea, hura ezagutzeko gönbidapen bat baizik, berez eza-gutzea merezi duelako, berez interesgarria delako, berez gózagarria delako. Tradizioaren ikuspegij idealizatutik harago joateko gönbidapen bat dago oinarrian.

Zer transmititu nahi duzu? Zein da liburukotearen helburua?

Nik gozatu egin dut arakatzen eta bidea osatzen ibili naizen bitartean, ikasiz gozatu dut. Horixe bera transmititu nahi nuke.

Zure mezua transmititzeko, Elena Odriozolaren

laguntza izan duzu. Zer esango zenuke haren lanari buruz? Gustura zaude aukeraketarekin?

Nik uste irudien eta liburuaren material idatzien arteko ezkontza bat gertatu dela, eta horrek osatzen duela mezua; batez ere, mezu estetiko bat, gauzei, pertsonai eta izadiari begiratzeko modu bat. Alegia, Elenaren lana ez da nik osatutako mezuaren laguntzaile, baizik eta testua eta irudia biak dira mezu osatzaile. Irudiez gainera, liburuaren diseinua ere mezu horren bideratzaile da; «jaso eta goza» da mezu, laburbilduta.